

Fecske Csaba

Egy hajdani tanyasi kisfiúnak

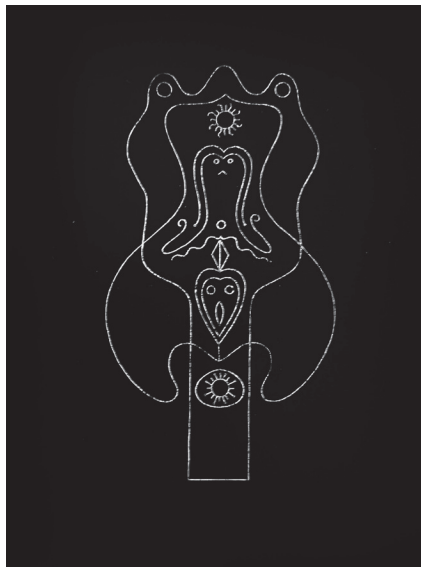
Serfőző Simon 80. születésnapjára

Kedves simon, rendben, hogy nyolcvan,
de a többi hetvenkilenc hol van?
Megszorultál és zaciba tetted,
vagy nem jól számoltál, elvétetted?
Szétszaladtak, mint falánk malacok
azok a szépségre éhes évek
fürgén, hiába is csalogatod
kis kondádat fölfalta az élet.
Botladozik már a költő nyelve,
a kor minden mocskát lenyelte.
Meggyötört téged is a század,
kussoljon a költő, ne üvöltsön,
legfőnnebb ha rímet rímbe öltson.
Lassacsckán tudomásul kell venni,
hogy itt nem, lehet nyolcvannal menni,
a sebességből vissza kell venni.
Légy ámokfutó, meg se állj százig,
míg oda nem érsz a glóriádig,
és mint rizsszem a hurkalében
úszkálj boldogan az üdvösségben!

Serföző Sifon Kossuth-díjas posztetnorock költő:

Tanyán

Tolukombinés liba illegeti magát a gúnárnak,
már itt a tanyán is dúl az erotika.
Odalett a tisztesség régen, üres a szív, mint az ól,
marha helyett a gazda bög, téeszbe
kényszerítették a jövőt. A múlt nem akarja
magát bevallani, már a jegenyék is balra hajlanak.
A mászás fölűszik a fára körtét lopni,
de most látom csak, hogy nem is körte,
hanem alma, ráadásul a miénk.
A szomszédé a szomszédban van, és kutya őrzi.
Én különben is csak a napot lopom
apám szerint, mikor verset írok.
Nem lököm fel magam a nagy sietségben,
hagyom, hogy a munka elvégezze magát.

Oh, Tihanyak... (1970)